

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

27 juni 2002

B5-0397/2002

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av av rådet och kommissionens uttalanden

ingivet i enlighet med artikel 37.2 i arbetsordningen

av Didier Rod, Paul A.A.J.G. Lannoye, Nelly Maes, Danielle Auroi och
Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf

för Verts/ALE-gruppen

om kampen mot svälten

Europaparlamentets resolution om kampen mot svälten

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av världstoppmötet om livsmedelsförsörjning – fem år senare,
- med beaktande av sin resolution av den 16 maj 2002,
- med beaktande av slutförklaringen från forumet för organisationer som arbetar för självständighet på livsmedelsområdet,
- med beaktande av att Europeiska rådet i Sevilla bekräftade att en trygg livsmedelsförsörjning är en grundläggande faktor för fattigdomsbekämpningen, och av följande skäl:
 - A. Rätten till tillräcklig föda är en absolut förutsättning för den mänskliga värdigheten vilket slås fast i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948 och i den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.
 - B. Antalet undernärda människor uppgick 1996 till 840 miljoner och var fortfarande 2001 800 miljoner (vilket är en minskning på 8 miljoner per år).
 - C. Det åtagande som gjordes vid 1996 års världstoppmöte om livsmedelsförsörjning om att antalet svältande människor skulle minskas med hälften (dvs. 20 miljoner per år) är långt ifrån uppnått.
 - D. Svält och undernäring beror inte bara på ett bruttounderskott av livsmedel på global nivå, utan är också en följd av den ekonomiska politik, jordbrukspolitik och handelspolitik som främjas av de internationella ekonomiska och finansiella institutionerna och som tillämpas av bland andra Europeiska unionen.
 - E. Det är en absolut förutsättning för effektivitet att politiken på områdena jordbruk, handel och utvecklingssamarbete hålls samman och styrs av det slutliga målet som är trygg livsmedelsförsörjning och kampen mot fattigdomen.
 - F. Kampen mot fattigdom och bristande livsmedelsförsörjning bör riktas in på de strukturella orsakerna till fattigdomens utbredning bland människorna i utvecklingsländerna. Tillgången till produktionsresurser är ett av de säkraste sätten att förverkliga rätten till mat.
 - G. Livsmedelsbistånd är nödvändigt i nödsituationer men har visat sig ha flera negativa effekter – framför allt kan den ersätta lokal produktion och störa den lokala marknaden – och kan således under inga omständigheter vara en hållbar lösning på problemen med bristande livsmedelsförsörjning.

1. Europaparlamentet beklagar djupt att de allra flesta stats- och regeringschefer i de långivande länderna, och särskilt i EU:s medlemsstater, inte var närvarande vid världsstoppmötet om livsmedelsförsörjningen i Rom den 10-13 juni 2002, vilket visar på västländernas bristande engagemang för den svälten i världen.
2. Europaparlamentet beklagar att världsstoppmötet avslutades två timmar tidigare än planerat på grund av en fotbollsmatch, vilket också visar på bristande engagemang.
3. Europaparlamentet påminner om att industriländerna och de internationella ekonomiska organen och handelsorganisationerna till stor del – tvärtemot vad som hävdades av den italienske premiärministern – bär ansvaret för den yttersta fattigdom, svält och undernäring som råder i utvecklingsländerna, då deras program och politik inom ekonomi, jordbruk, fiske och handel är illojal och oförenlig med målen om att uppnå en omfördelning och trygga livsmedelsförsörjningen.
4. Europaparlamentet kräver att EU radikalt reformerar den gemensamma jordbrukspolitiken och fiskepolitiken, så att principen om självständighet på livsmedelsområdet respekteras och EU bidrar till att alla får sund och tillräcklig mat.
5. Europaparlamentet fördömer att industriländernas är allt mer protektionistiska när det gäller den egna jordbruksproduktionen, vilket drabbar produkter från utvecklingsländerna och strider mot WTO:s frihandelsbestämmelser.
6. Europaparlamentet kritiserar i det avseendet den amerikanska federala jordbrukslagen, som nyligen antogs av kongressen och som innebär ökade subventioner till exporten från amerikanska producenter. Detta leder till illojal konkurrens med producenterna i tredje världen som inte får några subventioner, bidrar till att priserna för jordbruksprodukter sjunker på marknaden och utarmar således landsbygdsbefolkningen i utvecklingsländerna.
7. Europaparlamentet kritiserar även EU:s hållning vid WTO:s ministerkonferens i Doha, då man vägrade att låta minskade exportsubventioner stå med på dagordningen för den nya förhandlingsrundan.
8. Europaparlamentet framhåller det paradoxala i att västländerna förespråkar frihandel och större befogenheter för WTO, men själva inte tillämpar WTO:s bestämmelser. Således krävs en radikal reform av WTO, framför allt av dess beslutssystem och befogenheter. Särskilt kräver parlamentet att jordbruket skall uteslutas från WTO:s tillämpningsområde.
9. Europaparlamentet framhåller att det europeiska initiativet ”Allt utom vapen” endast får mycket begränsade effekter för exporten från de minst utvecklade länderna och att det dessutom är oförenligt med de regionala ekonomiska partnerskapsavtal som kommer att förhandlas fram mellan EU och AVS-länderna med början i september. Alltså kräver parlamentet att kommissionen och AVS-ländernas ministrar koncentrerar sig på trygg livsmedelsförsörjning och tillgång till resurser vid förhandlingarna om den framtida handelsordningen för AVS-EU.
10. Europaparlamentet anser att bara rättvis handel på världsmarknaden, med rättvisa priser

(som avspeglar interna och externa produktions- och distributionskostnader med hänsyn till sociala och miljömässiga normer) för varor från utvecklingsländerna där producenterna i utvecklingsländerna får rimliga inkomster, kan bidra till att befolkningen kan tillfredsställa sina grundläggande behov och också behovet av mat.

11. Europaparlamentet välkomnar att det amerikanska förslaget om att främja biotekniken för ”att lösa världens livsmedelsproblem” inte togs med i slutförklaringen.
12. Europaparlamentet kräver ett omedelbart förbud mot restriktiv teknik, såsom användningen av ”Terminator” och liknande genteknik, samt omedelbart stopp för livsmedel som framställts med genetiskt modifierade organismer inom livsmedelsbiståndet.
13. Europaparlamentet kräver att embargot mot Kuba och Irak hävs och att man upphör att använda mat i utpressningssyfte.
14. Europaparlamentet beklagar att följderna av klimatförändringarna, som har konsekvenser för fattigdomens utbredning och markförstöringen och därigenom på skördarnas kvalitet och kvantitet, inte har beaktats.
15. Europaparlamentet beklagar i högsta grad att begreppet självständighet på livsmedelsområdet, som är folks, samhällens och nationers rätt att bestämma sin egen jordbruks-, sysselsättnings-, fiske-, livsmedels- och jordägarpolitik som ekologiskt, socialt, ekonomiskt och kulturellt passar de lokala förhållandena, inte bekräftas i förklaringen.
16. Europaparlamentet kräver att de stater som deltar i världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg använder självständigheten på livsmedelsområdet som en riktlinje för livsmedels- och jordbrukspolitiken och antar en konvention om självständighet på livsmedelsområdet där följande principer ingår:
 - Nationella och lokala marknadens företrädare till livsmedelsproduktionen.
 - Möjlighet för utvecklingsländerna att skydda sina inre marknader från lågprisimport eller import av subventionerade varor till förlustpriser.
 - Garanterade rättvisa priser för småproducenter.
 - Arbetstagarnas rätt att organisera sig, förhandla kollektivt, få arbeta under trygga och värdiga omständigheter och få lön.
 - Tillgång till jord, vatten, skog, hav och genetiska resurser genom en verklig omfördelning.
 - Lokal- och ursprungsbefolkningens rätt till och kontroll över de egna produktionsresurser.
 - Erkännande och främjande av kvinnornas roll i livsmedelsproduktionen samt rättvis tillgång till och kontroll över produktionsresurserna.
 - Skydd av utsädet som är matens och livets ursprung, för frihandel och småproducenternas användning, det vill säga nej till patentering av livet.
17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet samt FAO och WTO.